

selsatt sig med författandet af dylika vetenskapliga romaner. Han utgaf sin namnkunniga *Resa till Månen*, och senare *Historia öfver Riken och Stater i Solen*. Samtidigt förkunnas samma lära af P. Daniel, författare till *En resa till Descartes värld*; af Guillaume Gilbert i hans bok, *De magnete et magneticis Corporibus*; af den ryktbare astronomen i Danzig, Johan Hevelius, i hans stora och märkvärdiga arbete öfver *Selenografien*; af sjelfva Milton, som, under sin poetiska flygt genom skuggor och ljus, ej kunnat afhålla sig från att kasta en blick på dessa okända världar, hvarest andra menniskopar bort, likasom hos oss, emottaga lifvets gåfva.

En skriftställare från samma period, som i mångas ögon gäller för en anhängare af vår lära, är Pater A. Kircher. Hans mest omtalade — ehuru ej hans bästa — bok är hans *Extatiska resa genom himmelen*, under hvilken han besöker flera planeter, beledsagad af en genius, kallad Kosmiel. Författaren antager ej det rätta världssystemet, men väl det som Tycho Brahe sextio år förut hade framställt, för att rädda skenet och bringa himlakropparnas mekaniska lagar i öfverensstämmelse med den bibliska texten. Opartiskheten nödgar oss att säga, det författaren till den *extatiska resan* ej är en af de våra, och att lägga vikt på detta faktum, emedan de flesta skriftställare, som omtalat honom, ej förstått honom eller ock grundat sina omdömen om honom på hörsagor och otillförlitliga rykten. Se här, till exempel, hvad man läser i ett, till hälften litterärt och till hälften vetenskapligt arbete ¹⁾, som behandlar åtskilliga frågor rörande astronomien.

"Jag har haft den nyfikenheten", säger författaren, att genombläddra denna bok; och man har fullt skäl att antaga, det den gode patern verkligen sett åtskilliga saker i andra världar.

¹⁾ *Lettres à Palmyre sur l'Astronomie*, p. 182.